

POSTANOWIENIE

11 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

na posiedzeniu niejawnym 11 grudnia 2024 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa K.Z.
przeciwko Bank spółce akcyjnej w W.
o ustalenie i zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej K.Z. i Bank spółki akcyjnej w W.
od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z 1 marca 2024 r., I ACa 2266/23,

- 1. umarza postępowanie kasacyjne w części wywołanej skargą kasacyjną pozwanego;**
- 2. przyjmuje skargę kasacyjną powoda do rozpoznania;**
- 3. przekazuje wniosek pozwanego o zwrot uiszczonej opłaty od skargi kasacyjnej do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie;**
- 4. rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego w części dotyczącej skargi kasacyjnej pozwanego pozostawia do rozstrzygnięcia w orzeczeniu kończącym postępowanie kasacyjne.**

(A.G.)

UZASADNIENIE

Powód K.Z. i pozwany Bank spółka akcyjna w W. wnieśli do Sądu Najwyższego skargi kasacyjne od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 1 marca 2024 r., sygn. akt V ACa 2266/23, wydanego w sprawie o ustalenie i zapłatę.

W piśmie z 6 sierpnia 2024 r. pełnomocnik skarżącego zawarł oświadczenie o cofnięciu wniesionej skargi kasacyjnej oraz wniósł o umorzenie postępowania na podstawie art. 391 § 2 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. Jednocześnie wniósł o zwrot opłaty od skargi kasacyjnej w całości lub w odpowiedniej części, stosownie do okoliczności, według norm przepisanych, w szczególności art. 79 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, na wskazany rachunek bankowy.

W odniesieniu do skargi kasacyjnej pozwanego Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecnictwie Sądu Najwyższego zgodnie przyjmuje się, że cofnięcie skargi kasacyjnej jest czynnością procesową, która wiąże sąd i nie podlega jego następczej kontroli; dokonanie tej czynności powoduje konieczność umorzenia postępowania (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z 3 września 1998 r., I CKN 820/97; z 14 czerwca 2017 r., I CSK 520/16 oraz z 9 października 2013 r., V pCSK 444/12). Wobec oświadczenia pozwanego o cofnięciu skargi kasacyjnej Sąd Najwyższy umorzył zatem postępowanie kasacyjne na podstawie art. 391 § 2 w zw. z art. 398²¹ k.p.c. (pkt pierwszy postanowienia).

W przedmiocie przekazania Sądowi Apelacyjnemu we Wrocławiu do rozpoznania wniosku pozwanego o zwrot całości lub części opłaty od skargi kasacyjnej, uwzględniając załączony do akt sprawy dowód uiszczenia opłaty od skargi na rachunek tego Sądu z Oddziału Finansowego (k.759), orzeczono na podstawie art. 200 § 1⁴ w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ oraz art. 80a w zw. z art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. a) ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2024 r., poz. 959). Do rozpoznania tego wniosku właściwy jest sąd, który pobrał daną opłatę (pkt trzeci postanowienia).

Ponieważ do rozpoznania została przyjęta skarga kasacyjna powoda (pkt drugi postanowienia), o kosztach postępowania kasacyjnego – wywołanego wniesieniem obu skarg kasacyjnych – orzeknie Sąd Najwyższy zgodnie z art. 108 §

1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., w orzeczeniu kończącym to postępowanie, z uwzględnieniem jego ostatecznego wyniku (pkt czwarty postanowienia).

(A.G.)

r.g.